

„Gazeta Lwowska” z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3cej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
 Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 6 c. Należność stepłowa od każdej inseraty 30 cent.
 Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Ekspedycji Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
 Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 213.

Piątek 17. Września 1869.

Rok wydania 59.

Prenumerata

„Gazeta Lwowska”

wraz z Dodatkiem urzędowym od 1. października do 31. grudnia.

Dla miejscowych . . . 3 złr.

Dla zamiejscowych . . . 4 złr.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 6 c. prócz należności stepłowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 16. września. Cesarz był przed południem na przechadzce w parku. Regularne odwiedziny lekarskie ustały. Cesarz przyjmował po południu Clarendona.

Madryt, 16. września. Rząd otrzymał depeszę z Florencji donoszącą, że król włoski pozwolił na kandydaturę księcia Genuy.

Część nieurzędowa.

Drugie posiedzenie Sejmu krajowego dnia 16. września 1869.

Marszałek krajowy książę Leon Sapieha zajął posiedzenie o godzinie 11½ przed południem. Obecnych posłów było 102.

Ze strony rządu: C. k. radca Namiestnictwa p. Pauli.

Protokół ostatniego posiedzenia został odczytany i przyjęty, poczem odczytano spis petycji wniesionych do Sejmu. Dwie petycje rady miasta Lwowa o zmianę ustawy wyborczej i o odroczenie rozpisa-

nych na dzień 7. października wyborów do Sejmu, przydzielone zostały Wydziałowi krajowemu; resztę przekazano wybrać się mającej komisji petycyjnej.

Sekretarz hr. Stanisław Tarnowski zawiadania izbę, że p. Pfeiffer otrzymał od marszałka ośmiudniowy urlop. Ksiądz biskup Polański w piśmie do Marszałka usprawiedliwia swoją nieobecność słabością, zapowiadając przybycie swoje na Sejm, skoro stan jego zdrowia na to pozwoli.

P. Chrzanowski w piśmie do Marszałka oświadcza, iż jakkolwiek jest za tem, ażeby Sejm wysłał delegację do Rady państwa, składa jednak swój mandat jako delegowany do tejże rady, ażeby nie krępować przyszłej uchwały Sejmu w tym względzie.

Rewidentami sprawozdań stenograficznych wybrani zostali pp. ks. Naumowicz, Fibauser, Samelson, ks. Ozarkiewicz, Dziewoński, Hoszard, Rogawski, Koczyński, Zbyszewski, Weigel, Zborowski.

P. Zyblikiewicz przedkłada następujący wniosek: „Zważywszy, że Sejm przeszłoroczny oceniając konstytucję i ustawy zasadnicze z grudnia 1867, uchwalił na dniu 24. września wnioski do zmiany tychże, w celu nadania krajowi naszemu w składzie monarchii stanowiska, jego potrzebom odpowiedniego; zważywszy, że te uchwały Sejmu dotąd żadnego nie odniosły skutku:

„Wysoki Sejm uchwalił: komisya z 9 członków wybrać się mająca zbada stan sprawy i przedłożyć Sejmowi odpowiednie wnioski.“

(Podp.) Zyblikiewicz, Kraiński, hr. Mier, Dziewoński, ks. Morgenstern, Haller, Leszek Borkowski, Czarotryski, ks. Barewicz, Puszkarcz, Hoszard, hr. Badeni, Hubicki, Jabłonowski, hr. Ludwik Wodzicki, Pietruski, ks. Sulikowski, Szujski, Dzwonkowski, hr. Łoś, Halik, Szumańczowski, Wiśniewski, Krzeczunowicz, hr. Tarnowski, ks. Stępek, Trzeciecki, Paszkowski.

Wniosek ten według regulaminu będzie wydrukowany i przyjdzie na porządek dzienny.

Z porządku dziennego nastąpiło drugie czytanie wniosku Wydziału krajowego co do zmiany §§. 11., 13. i 25. ordynacyi wyborczej.

Przy ogólnej dyskusji zabrał głos p. Zbyszewski oświadcza, że w zasadzie jest za powszechnem głosowaniem, uważa jednak wprowadzenie powszechnego głosowania nie na czasie, zapowiada przeto, iż przy dyskusji specjalnej wniesie do projektu Wydziału niektóre poprawki, mające na celu jaśniejszą stylizację.

Przy specjalnej dyskusji nad §. 11. wniósł p. Kowalski poprawkę, ażeby opuścić cytowanie §. 17. sejmowej ordynacyi wyborczej jako zbyt czyste, tak w pierwszym jak i w drugim ustępie.

P. Koczyński wnosi poprawkę co do stylizacyi drugiego ustępu.

P. Zbyszewski wnosi poprawkę według stylizacyi dawniejszej ustawy wyborczej.

P. Koczyndyk wnosi, ażeby także opłacający podatek a mający prawo wybierania z tytułu osobistego nie byli zamieszczeni w spisie osób z tytułu opłaty podatków uprawnionych do wybierania.

Wszystkie te poprawki dostatecznie zostały poparte.

Sprawozdawca p. Grocholski oświadcza się przeciw poprawkom, gdyż nie zmieniają w zasadzie ustawy, a mogą stać się powodem zwłoki w uzyskaniu najwyższej sankcyi. Mianowicie oświadcza się z tego powodu przeciw opuszczeniu wzmianek §. 17.

Komisarz rządowy oświadcza, iż co do odwołania się do §. 17. zgadza się zupełnie z sprawozdawcą, opuszczenie bowiem tego odwołania się na pomieniony paragraf sejmowej ordynacyi wyborczej mogłoby mieć następstwa przewidywane przez sprawozdawcę.

Część historyczno-statystyczna.

Do statystyki podatku konsumcyjnego w Galicyi.

Rok 1862.

(Ciąg dalszy).

II. Statystyka browarów w r. ad. 1862.

W r. 1862 było w ruchu w Galicyi wschodniej 183 browarów. Z tych 138 wyrabiały piwo górnej, 24 dolnej fermentacyi a 21 piwo górnej i dolnej fermentacyi. Całkowity nalew wynosił niżej 25 wiader w 27 browarach, od 25 do 50 wiader w 73, od 50 do 75 wiader w 55, od 75 do 100 wiader w 20, od 100 do 150 wiader w 6, od 150 do 200 wiader w 2 browarach.

Podatek niżej 100 złr. na rok opłacało 7 browarów, od 100 do 500 złr. 25, od 500 do 1000 złr. 38, od 1000 do 2000 złr. 42, od 2000 do 3000 złr. 32, od 3000 do 4000 złr. 16, od 4000 do 5000 złr. 10, od 5000 do 7000 złr. 7, od 7000 do 10.000 złr. 6 browarów.

Podatek konsumcyjny przyniósł dochodu (wraz z 20% dodatkiem nadzwyczajnym):

Przy wyrobie. a) Na prowincyi od 371.755 wiader 325.642 złr. b) we Lwowie od 60.898 wiader 93.138 złr.

c) przy przywozie przez granicę celną od 603 wiader 815 złr. d) przy przywozie do Lwowa od 17.067 wiader 7168 złr.

e) Podatek zwrócony przy wywozie ze Lwowa od 2718 wiader 1011 złr.

f) zwrócono przy wywozie za linię celną od 87 wiader 66 złr.

Ogółem od 447.518 wiader (a., b., c. i d., po strąceniu e. i f.) 425.686 złr.

W Galicyi zachodniej było w ruchu w 1862 r. 126 browarów. Z tych 93 wyrabiały piwo górnej, 9 dolnej fermentacyi a 24 piwo górnej i dolnej fermentacyi.

Całkowity nalew wynosił niżej 25 wiader w 66 browarach, od 25 do 50 wiader w 48, od 50 do 75 wiader w 9, od 75 do 100 wiader w 3 browarach.

Podatek niżej 100 złr. na rok opłacało 13 browarów, od 100 do 500 złr. 29, od 500 do 1000 złr. 39, od 1000 do 2000 złr. 22, od 2000 do 3000 złr. 9, od 3000 do 4000 złr. 3, od 4000 do 5000 złr. 4, od 5000 do 7000 złr. 3, od 7000 do 10.000 złr. 4 browary.

Podatek konsumcyjny wraz z 20% dodatkiem nadzwyczajnym przyniósł dochodu:

Przy wyrobie. a) Na prowincyi od 258.980 wiader 231.554 złr. b) w Krakowie od 20.608 w. 29.027 złr. c) przy przywozie przez granicę celną od 794 wiader 1073 złr., d) przy przywozie do Krakowa (w dzierżawie) — — e) podatek zwrócony przy wywozie z Krakowa od 2717 wiader 1011 złr., f) zwrócono przy wywozie za linię celną — —. Ogółem od 277.665 wiader (a. b. c. i d. po strąceniu e. i f.) 260.643 złr.

III. Statystyka gorzelnii w r. adm. 1862.

W Galicyi wschodniej było w ruchu w 1862 roku 514 gorzelnii; zapomocą destylacyi odrazu spirytus wyrobiono aparatem Galla w 92, aparatem Pistora w 1, aparatem pospolitym w 29, aparatem Schwarza w 4, Kratochwila w 11, Rościszewskiego w 377 gorzelniach. Lutrynek wyrabiano w 29 gorzelniach.

Przepędzono płody mączne w 506 gorzelniach, owoce pestkowe w 3, płyny skoncentrowane w 5 gorzelniach.

Zacieru wyrabiano dziennie od 1 do 40 wiader w 45, od 40 do 60 wiader w 65, od 60 do 80 wia-

der w 107, od 80 do 100 wiader w 137, od 100 do 150 wiader w 123, od 150 do 200 wiader w 31, od 200 do 300 wiader 6 gorzelniach.

Popęd odbywał się fabrycznie w 3, jako czynność przemysłowa w 143, jako zatrudnienie poboczne obok rolnictwa w 368 gorzelniach.

Sztucznych drożdży używano w 430, a pospolitych w 84 gorzelniach.

Podatek do 100 złr. na rok opłacało 20 gorzelnii, od 100 do 500 złr. 14, od 500 do 1000 złr. 10, od 1000 do 2000 złr. 26, od 2000 do 3000 złr. 53, od 3000 do 4000 złr. 58, od 4000 do 5000 złr. 61, od 5000 do 7000 złr. 121, od 7000 do 10.000 złr. 151 gorzelnii.

Podatek konsumcyjny przyniósł dochodu:

W drodze ugody, od 8,065.342 wiader po strąceniu kwoty opuszczonej z powodu przerwy popędu 2,597.623 złr.; bez zawarcia ugody: przez opodatkowanie do przepędzania użytych płodów mącznych, od 691.493 wiader 261.241 złr., przy przepędzaniu innych płodów od 174 wiader 66 złr., według ilości i stopnia wyrobu od 75 wiader 288 złr., przy przywozie płynów wysokokowych na terytorjum celne od 554 wiader 4677 złr.

Ogółem podatek konsumcyjny przyniósł dochodu 2,863.895 złr.

W Galicyi zachodniej było w ruchu w 1862 roku 169 gorzelnii. Zapomocą destylacyi odrazu spirytus wyrabiano aparatem Galla w 7 gorzelniach, aparatem Pistora w 17, aparatem Schwarza w 6, aparatem Kratochwila w 35, Rościszewskiego w 71, Kohlhäupla w 32, innymi aparatami w 1 gorzelnii.

Przepędzono płody mączne w 132 gorzelniach, owoce pestkowe w 1, płyny skoncentrowane w 36 gorzelniach.

Zacieru wyrabiano dziennie od 1 do 40 wiader w 83 gorzelniach, od 40 do 60 wiader w 37, od 60

Na wniosek p. Ławrowskiego Marszałek przerwał posiedzenie na 10 minut dla porozumienia się o głosowanie.

Po oznaczonej przerwie przystąpiono do głosowania. Wszystkie poprawki zostały uchylone i obydwie ustępy §. 11. przyjęte zostały zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego.

Przy dyskusji nad §. 13. wniósł p. Zbyszewski poprawkę do ustępu trzeciego, który opiewa: „Pełnoletni obywatele państwa austriackiego, zamieszkałi na obszarach dworskich, do gminy nie wcielonych, którzy nie należą do wyborców z klasy większych właścicieli, lub do wyborców w miastach, są prawyborcami w tej gminie, z którą dotyczący obszar dworski stanowi jedną gminę katastralną, jeżeli nie są wyłączeni od prawa wybierania na mocy §. 17. sejmowej ordynacji wyborczej, i w tym obszarze dworskim, lub w tej gminie od roku opłacają przynajmniej taki podatek bezpośredni, jaki w tej gminie płacą prawyborcy najniżej opodatkowani.“ Mowca wnosi, ażeby opuszczono w tym ustępie ostatnie cztery wiersze od wyrazów „i w tym obszarze dworskim“ aż do końca.

P. Kowalski wnosi, ażeby w ostatnim ustępie przy końcu zamiast proponowanej przez Wydział krajowy stylizacji zamieszczono „i w tym obszarze dworskim lub w tej gminie od roku płacą podatek bezpośredni.“ Mowca wnosi także zmianę w porządku ustępów tego §. mianowicie, ażeby ustęp 3. następował zaraz po pierwszym.

P. Grocholski oświadcza się przeciw poprawkom zgadzając się jednak z proponowaną przez p. Kowalskiego zmianą porządku ustępów.

Przy głosowaniu §. 13. przyjęty został zgodnie z projektem Wydziału krajowego i ze zmianą porządku ustępów według poprawki p. Kowalskiego.

Następnie §. 25. tudzież artykuły II. i III. przyjęte zostały według projektu Wydziału krajowego. Późem całą ustawę w trzecim czytaniu ostatecznie zawotowano.

P. Grocholski przedkłada dwie petycje Rady miasta Lwowa. Pierwsza tycząca się zmiany ordynacji wyborczej załatwioną została uchwaleniem dotyczącej ustawy. W drugiej prosi Rada miasta Lwowa o wstawienie się Sejmu, ażeby wybory do Sejmu rozpisane we Lwowie na dniu 7. października ze względu na spodziewaną zmianę ustawy zostały odroczone.

Na wniosek p. Smolki uchwalono zostawić załatwienie tej petycji w zawieszeniu w nadziei, że najwyższa sankcja dopiero co uchwalonej ustawy nastąpi tak wcześnie, iż wybory już na mocy nowej ustawy będą się mogły odbyć dnia 7. października.

Następnie przedłożono sprawozdanie czynności Wydziału krajowego. Na wniosek p. Zyblikiewicza uchwalono odesłać ten przedmiot do wybrać się mającej komisji budżetowej.

P. Pietruski przedłożył sprawozdanie Wydziału krajowego o projektowanej reorganizacji instytucji technicznych we Lwowie i w Krakowie. Na wniosek p. Czerkawskiego uchwalono odesłać wypracowane przez Wydział krajowy projekta do komisji z 9 członków wybrać się mającej.

P. Krański zdawał następnie w imieniu Wydziału krajowego sprawę o wyborach posłów. Wybór p. Hieronima Morawskiego c. k. naczelnika powiatowego w Cieszanowie w okręgu wyborczym gmin wiejskich Lubaczów-Cieszanów został uznany za nieważny, ponieważ pomieniony kandydat na 89 legalnych głosów otrzymał tylko 43 głosów.

P. Krzeczunowicz zwraca uwagę na to, iż wybór ten tem bardziej uważany być musi za nieważny, ponieważ odbył się w Cieszanowie, podczas gdy według ustawy wyborczej powinien się być odbyć w Lubaczowie.

Następnie wybór p. Tadeusza Wiśniowskiego z większych posiadłości obwodu Żółkiewskiego uznany został za ważny.

Dalej zdaje p. Krański sprawę z wyboru księdza Gabriela Krzyżanowskiego z gmin wiejskich powiatu Buczacz-Monasterzyska i wnosi ażeby Izba wybór ten uznała za ważny.

P. Kamiński zwraca uwagę, że wybór ten według ustawy powinien się być odbyć nie w Buczaczu lecz w Monasterzyskach.

P. Krzeczunowicz wnosi, ażeby ze względu na tę nielegalność wybór ten uznać za nieważny.

P. Ławrowski przemawia za ważnością wyboru ks. Krzyżanowskiego, powołując się na dotychczasową praktykę Sejmu. Unieważnieniem tego wyboru wyrządzoneby krzywdę wyborcom i wybranemu posłowi. Mowca jest zatem, ażeby raczej wezwać rząd, by na przyszłość trzymał się ściśle ustawy co do miejsca wyborów, lecz teraz wybór uznać za ważny.

Po dłuższej dyskusji, w której pp. Krzeczunowicz, Gnoiński i Hubicki przemawiali za unieważnieniem, zaś pp. Ławrowski, Kowalski i Smolka za ważnością wyboru, po przemówieniu sprawozdawcy p. Krańskiego wybór ks. Krzyżanowskiego uznany został za ważny.

Następnie uznane zostały za ważne wybory p. Michała Włochowicza z okręgu gmin wiejskich Skalał Grzymałów i księdza Ignacego Halki z okręgu gmin wiejskich Husiatyn Kopeczyńce.

W końcu przystąpiono do wyboru komisji petycyjnej z 12 członków. Rezultat głosowania podany będzie na przyszłym posiedzeniu.

Posiedzenie zamknięto p godz. 1.3. Przyszłe posiedzenie w piątek dnia 17. b. m.

Porządek dzienny: 1. Pierwsze czytanie wniosku rządowego o zniesieniu postanowień ustanawiających obowiązek uczenia się drugiego języka krajowego. 2. Pierwsze czytanie wniosku o ponoszeniu kosztów pertraktacji w sprawach serwitutowych. 3. Pierwsze czytanie wniosku o postanowieniach, jeżeli poseł sejmowy ulegnie kondemnacji sądowej. 4. Pierwsze czytanie wniosku rządowego o kompetencji w zamianach gruntów. 5. Pierwsze czytanie budżetu krajowego na rok 1870. 6. Pierwsze czytanie wniosku Wydziału krajowego o kosztach szczepienia ospy i kosztach sanitarnych. 7. Pierwsze czytanie wniosku Wydziału kraj. o dodatkach na pomieszkani dla urzędników i sług. 8. Pierwsze czytanie wniosku Wydziału kraj. o ustanowieniu posady magazyniera przy głównym szpitalu lwowskim. 9. i 10. Wybór komisji szkolnej i wybór komisji budżetowej.

Na posiedzeniu sejm bukowski w dn. 13. b. m. odczytano protokół w rumuńskim i niemieckim języku. Br. A. Petrino interpelował prezydenta krajowego, jak rząd się będzie zachowywał względem autentycznego tekstu protokołów. Prezydent przyrzekł odpowiedzieć na przyszłym posiedzeniu. Dwóch deputowanych z włościan wyraziło życzenie, żeby protokoły także w języku ruskim były spisywane. Rząd wniósł przedłożenie do ustaw względem zakładania i utrzymywania szkół ludowych i względem uczęszczania do tychże, oraz względem stosunków nauczycieli do szkół ludowych. Potem przystąpiono do wyborów.

Na posiedzeniu sejm karyneckiego w dn. 14. b. m. przydzielono sprawozdanie wydziału krajowego o rewizji ordynacji krajowej i ordynacji wyborczej komisji politycznej, a przedłożenie względem szkół komisji szkolnej.

Na posiedzeniu sejm kroackiego w dn. 14. b. m. przedstawiał ban, br. Rauch, szefów sekcji pojedynczych oddziałów. Budżet krajowy, który wynosi 2.000.000 zlr. przydzielono komitetowi z 2 członków.

Na obiedzie dnia 13. b. b. na zamku w Królewcu odpowiedział król pruski na przemowę generała Manteuffel co następuje: „Oświadczam moje uznanie pierwszemu korpusowi armii i piję na powodzenie tej prowincji, z której ten korpus wyszedł. Ten korpus i ta prowincja dochowały zawsze tak w dniach szczęścia jak i nieszczęścia mo-

do 80 wiader w 12, od 80 do 100 wiader w 1 gorzelni.

Fabrycznie popęd nie odbywał się w żadnej gorzelni, jako czynność przemysłowa w 6, jako zatrudnienie poboczne obok rolnictwa w 163 gorzelniach. Sztucznych drożdży używano w 167, a pospolitych w 2 gorzelniach.

Podatek do 100 zlr. na rok opłacały 2 gorzelnie, od 100 do 500 zlr. 3, od 500 do 1000 zlr. 11, od 1000 do 2000 zlr. 32, od 2000 do 3000 zlr. 37, od 3000 do 4000 zlr. 37, od 4000 do 5000 zlr. 23, od 5000 do 7000 zlr. 20, nad 7000 zlr. 4 gorzelnie.

Podatek konsumcyjny przyniósł dochodu:

W drodze ugody od 1,450.300 wiader zacieru po strąceniu kwoty opuszczonej z powodu przerwy popędu 469.456 zlr.

Bez zawierania ugody: przy przepędzaniu płodów mącznych od 201.753 wiader 76.266 zlr., przy przepędzaniu innych płodów od 96 wiader 36 zlr., przy przywozie płynów wysokokowych na terytorium celne od 345 wiader 2912 zlr.

Zwrócono przy wywozie od 14 wiader 53 zlr.

Ogółem podatek konsumcyjny przyniósł dochodu 548.617 zlr.

Zmniejszenie podatku w razie przerwy popędu podczas trwania ugody wynosiło w Galicyi wschodniej 451.080 zlr., w Galicyi zachodniej 78.758 zlr.

IV. Statystyka cukrowni galicyjskich.

Cukrownia tłumacka przerabiała w 1862 roku 104.621 cet. buraków świeżych i 31.430 cet. buraków surowych, i zatrudniała robotników mężczyzn 293, kobiet 143, podatek konsumcyjny wynosił 109.677 zlr.

Dwie cukrownie w Galicyi zachodniej przerobiły 49.305 cet. buraków świeżych i zatrudniały robotników mężczyzn 162, kobiet 90; podatek konsumcyjny wynosił 17.260 zlr.

V. Wykaz płodów konsumcyjnych dowiezionych do Lwowa lub tamże wyrobionych i dochód z podatku od tychże we Lwowie i Krakowie w r. 1862.

Wino 4349 wiader, 7672 zlr., moszcz winny 1 w. 2 zlr., moszcz z owoców 4 wiader 3 zlr., miód 161 wiader 101 zlr., piwo 17.089 wiader 7177 zlr., ocet 2254 wiader 717 zlr., bydło rzeźne: byki, woły, krowy, roczniaki 13.603 sz. 68.569 zlr., cielęta niżej roku 13.642 sztuk 11.459 zlr., owce, barany, kozy, capy, skopy 5194 sz. 1652 zlr., jagnięta do wagi 25 funtów i prosięta 712 sz. 151 zlr., nierogacizna od 9 do 35 funtów wagi 295 sz. 186 zlr., nierogacizna nad 35 funtów wagi bez różnicy 14.746 sz. 18.581 zlr., mięso, świeże, bez różnicy, solone, wędlina, salami i kiełbasy 9961 cetnarów 10.459 zlr., indyki, gęsi, kaczki, kapłony itp. 103.806 sz. 6851 zlr., drób: kury i gołębie parami, 106.623 par 2559 zlr., jeleń 1 sz. 1 zlr., dziki nad 30 funtów, daniela 108 sztuk 102 zlr. warchlaki, sarny i dzikie kozy 808 sz. 257 zlr., zające 4220 sz. 279 zlr., dziczyzna wyrębana 4 cetnarów 5 zlr., bażanty, głuszcze i cietrzewie 173 sz. 22 zlr., kuropatwy, jarzabki, pardwy, dzikie gęsi, kaczki i gołębie, dropie, bekasy, dubelty 1085 sztuk 72 zlr., cyranki, baki, krzyki 382 sztuk 9 zlr., drożdzy, kwieczoły, przepiórki, skowronki i wszystkie inne drobne ptaszki jadalne, na tuziny, 560 tuzinów 14 zlr., ryby rzeczne i morskie świeże, solone, wędzone, marynowane i kawior 2319 cet. 2922 zlr., płoć, sardale, śledzie, raki, ślimaki, żaby, austrygi 2371 cet 996 zlr., ryż 873 cet. 1100 zlr., mąka ze zboża, kartofle i owoce strączkowe wszelkiego rodzaju, grys, pęczak i krupy perłowe, kasza owsiana, sago krajowe, mąka hreczana, krupy hreczane i kasza, jagły, krochmal, mączka i puder na włosy, chleb i w ogóle wszelkie pieczywo, pierniki, suchary 145.443 cet. 30.026 zlr., pszenica, żyto, ku-

kurudza, jęczmień, orkisz, hreczka, 164.134 cet. 26 590 zlr., owoce strączkowe, proso, wyka, bób, groch, soczewica — —, owies w ziarnie 63.020 cet. 10.588 zlr., siano bez różnicy, mierzwa na paszę 92.084 cet. 6077 zlr., słoma, sieczka, otręby 39.461 cet. 2604 zlr., jarzyna jako to: kalafior, szparagi, groch zielony, bób, ogórki, kapusta, czosnek, buraki itp. 4423 cet. 557 zlr., owoce świeże, kasztany, orzechy, 40.153 cet. 10.119 zlr., owoce suszone i zaprawiane 1710 cet. 862 zlr., masło świeże i solone, smalec, tłuszcz gęsi, świece łojowe i stearynowe 7111 cet. 8960 zlr., łój surowy i topiony, tłuszcz z kości 866 cet. 909 zlr., słonina, sadło wieprzowe, szpik 785 cet. 660 zlr., mydło proste i pachnące 330 cet. 499 zlr., ser 7129 cet. 6758 zlr., jaja na setki 7125 setek 4702 zlr., wosk biały i żółty, świece woskowe i inne wyroby z wosku 94 cet. 297 zlr., oleje lniane, konopne i rzepakowe, oliwa, olejek migdałowy, makowy i orzechowy 2669 cet. 2802 zlr., drzewo na opał twarde 13.011 sągów 8198 zlr., drzewo miękkie i zbiórka 8520 sągów 3578 zlr., węgle drzewne 19.660 cet. 826 zlr., węgle kamienne 38.838 cet. 932 zlr., razem 268.462 zlr., do tego podatek od ilości mniejszych od jednostki 42 zlr., podatek od piwa (po strąceniu sumy zwróconej za piwo wywiezione) 92.930 zlr., ogółem przyniósł podatek konsumcyjny we Lwowie w 1862 roku 360.534 zlr., podczas gdy w roku 1861 wynosił 338.210 zlr., zatem w r. 1862 dochód był większy o 2324 zlr.

Czynsz dzierżawny podatku konsumcyjnego od płodów dowiezionych do Krakowa lub tamże wyrobionych wynosił w 1862 r. 113.860 zlr., do tego podatek od piwa (po strąceniu sumy zwróconej za piwo wywiezione) 27.247 zlr., ogółem 141.107 zlr., podczas gdy w roku 1861 wynosił 136.105 zlr., zatem w r. 1862 dochód był większy o 5002 zlr.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Jemu domowi i ojezyźnie wierność, posłuszeństwo i poświęcenie, które ten korpus armii niedawno z wytrwałością w ciężkich godzinach połączyć umiał, co też jest mi rękojmią, że duch, który niegdyś w czasach ciężkiej próby tę prowincję ożywiał, okaże się niezmiennym, w razie gdy ważne zajdą wypadki.

Zgromadzeni w Fuldzie biskupi niemieccy wydali odezwę do swoich diecezjanów, której zadaniem jest usunąć obawy, jakie wzbudza zbliżający się sobór. W odezwie tej powiedziano: Nie potrzebuje się też nikt tego obawiać, żeby powszechny sobór nierozważnie takie powzięł uchwały, któreby bez potrzeby stały w sprzeczności z teraźniejszymi stosunkami i potrzebami, albo żeby podług niektórych zapaleńców chciał zwyczajnie i urządzenie dawnych czasów w teraźniejszości zaprowadzić. Nieuzasadnione też i zupełnie niesłuszne jest podejrzenie, że na soborze będzie ograniczoną wolność obradowania. Jak mało znają ci, którzy tak myślą, przekonania papieża, przekonania biskupów i sposób postępowania kościoła. Wiemy to z pewnością, że jest to życzeniem ojca św., żeby nie stawiać żadnych granic, ani wolności ani trwania obrad, co zresztą leży w naturze rzeczy samej.

Franciszek de Assisi, małżonek królowej Izabeli, przybył do Monachium. Przyjechał tamże dn. 14. b. m. rano hrabia Beust i wieczorem odjechał do Szwajcaryi. Prezydenta ministrów ks. Hohenlohe spodziewano się dn. 15. b. m. z powrotem. Ks. rumuński Karol przybył dn. 14. b. m. wieczorem i wysiadł w hotelu pod czterema porami roku.

Z Saint-Cloud donoszą pod dn. 14. b. m., że cesarz Napoleon miał noc spokojną. Stan zdrowia cesarza ciągle się polepsza. Cesarz udzielił rano audyencyę ministrowi Foreade de la Roquette, a w ciągu dnia przyjmie w audyencyi marszałka Prima.

O stanie zdrowia cesarza Napoleona wyprowadza korespondent paryski do „Times“ pomyslniejsze wnioski z tego, że książę Napoleon zamierza zrobić wycieczkę wzdłuż wybrzeży morza śródziemnego i że cesarzowa choć na czas krótki udaje się na wschód, upewnia jednak tenże korespondent, że pogłoski o podróży do Biarritz są zupełnie bezzasadne. Cesarz przyjmuje jednak już teraz więcej osób u siebie jak dawniej. Księżnej Klotyldzie oświadczyła cesarzowa, że cesarz za kilka dni będzie ją mógł przyjąć i podobną odpowiedź otrzymał książę Rumunii na swoje zapytanie.

Jak „Public“ zapewnia miał cesarz Napoleon na radzie ministeryalnej d. 11. bieżącego miesiąca, poruszyć sam kilka kwestyi politycznych i szeroko o nich mówić, a w końcu zażądać od księcia Latour d'Auvergne poglądu na zewnętrzną sytuację. Cesarz, jak się dowiaduje „Public“ otrzymał od kilku monarchów już to wprost już też za pośrednictwem osób serdeczną gratulację z powodu powrotu do zdrowia, jak również wiele podobnych pism gratulacyjnych od publiczności Francyi i zagranicy. Mówią w Saint-Cloud o przeniesieniu się dworu na jeścień do Fontainebleau. Podróż cesarzowej na wschód jest jednak jeszcze zawsze wątpliwą.

We Włoszech rozpoczęły się wielkie ćwiczenia wojskowe, na których sam król będzie obecny. Minister finansów hr. Digny będzie miał zaszczyt ugoszczenia w swojej wili Jego król. Mości. W kołach kompetentnych uważają to za nowy dowód łaski i względów króla tak dla ministra finansów jak i dla całego ministerstwa. Z powodu owych ćwiczeń wojskowych wystosowała rada prowincjonalna we Florencyi prośbę do ministra spraw wewnętrznych, ażeby z poborem podatku gruntowego jeżeli można wstrzymał się do ukończenia manewry, gdyż można będzie wtedy za jednym razem także wszystkie pretensje do wynagrodzenia właścicieli gruntów uwzględnić. Rada ministrów nie uważała wprawdzie za rzecz stosowną zadosyć uczynić tej petycji, ale zarządziła potrzebne środki, aby wszelkim przeszkodom w zbiorach i gospodarstwie polowem zapobiedz.

Telegram z Florencyi do „Gazzetta di Venez.“ donosi, że tamtejszy sąd śledczy wydał dekret, który wzywa przed sąd pp. Lobbie, Martinati, Benelli, Novelli i Caragnato z powodu podejrzenia o oszustwo a Lobbie i Cucchi nadto jeszcze z powodu podejrzenia o podanie myśli do złodziejstwa (w znanej sprawie Civiniego i Fambrego).

Z Madrytu donoszą pod dniem 6. września. W braku ważniejszych bieżących wypadków prasa tutejsza zaczyna znów rozprawiać o kandydatach do tronu. Dziennik „Politica“, organ unionistów potrafił

zebrać dość spory regestr młodych książąt, nie wychodząc— rzecz godna uwagi—po za orleańską rodzinę i jej liczne pokrewieństwa i powinowactwa, czyli poza sferę księcia Montpensiera. Oto nasamprzód książę d'Alençon, syn księcia Nemours, mający według projektu wspomnianego dziennika zaślubić osiemnastoletnią nadobną córkę swego stryja Montpensiera, księżniczkę Amelię. Być może, iż byłby z niego weale dobry król dla Hiszpanii; wszakże co do do zaślubienia księżniczki Amelii, (a ten związek spowinowaciłby go dopiero z upadłą dynastją), rzecz ma swoje trudności, o których unionistowska gazeta wspominała: a mianowicie, że książę d'Alençon już jest ożeniony— z siostrą panującej cesarzowej austriackiej, księżniczką bawarskiego domu.

Drugim kandydatem mógłby być książę August Koburgski, — także z warunkiem zaślubienia młodej księżniczki Montpensier; jest on młodszym bratem panującego króla Ludwika portugalskiego, ma lat 22, ale podobno ani z powierzchowności i zdrowia, ani z uzdolnień umysłowych nie sływie.

Trzecim na tej liście jest książę Filip sasko-koburgski, syn księżniczki Klementyny Orleańskiej, siostry księcia Montpensiera, obecnie rotmistrz w wojsku austriackim; podróżował przed kilku laty po Hiszpanii, i osoby, z którymi się w ciągu tej podróży zapoznał, najkorzystniejsze powzięły o nim wyobrażenie, i nader sympatycznie o nim wspominają.

Jest nareszcie mowa i o dziesięcioletnim księciu Ferdynandzie Maryi, synku księcia Montpensiera, w ciągu nieletności którego musiałaby rządzić regencya.

Dalej przechodząc na półwysp Apeniński zapisuje się kandydatura księcia Genuńskiego. Jest to synowiec króla Wiktora Emanuela, liczący dziś lat piętnaście, wychowany (czy też jeszcze wychowujący się) w Anglii, tak z fizycznej, jak i z umysłowej strony hojnie uposażony od natury. Temu przeznaczają się za małżonkę, i zarazem zbliżyć go ma z Bourbonami hiszpańskimi (a jeszcze bardziej z Orleanami) trzecia, najmłodsza córka księcia Montpensiera, siedemnastoletnia zaledwie księżniczka Marya Krystyna. Obok niego zalicza się od dawna do kandydatów na króla hiszpańskiego i książę Amadeusz Aosteński, młodszy syn panującego króla włoskiego. Ponieważ jest już żonaty, nie byłoby na teraz sposobu spowinowacenia go z Orleanami.

Progressistowska „Epoca“ utrzymuje wciąż swoje zdanie, iż najwłaściwszym byłby wybór małego księcia Alfonsa, byłego następcy tronu, syna królowej Izabeli—z zachowaniem naturalnie ustanowionej regencyi. Jest to przymilaniem się dzierzącym obecnie władzę osobom— zachęcane zapewne nie tylko przez wydaloną królową, lecz i przez dwór tuileryjski. Dziwiono się nieraz, czemu pragnąc powołania na tron swego syna ex-królowa tak uporeczywie abdykacyi swej odmawia, choć jej to zewsząd najżywsze doradzają osoby. Przyczyna jest nie małej wagi: oto iż przestawszy być królową, przestałaby zarazem być głową swej rodziny i dynastji; starszeństwo to podług praw hiszpańskich, równie jak i wszelkich innych, przeszłoby na jej małżonkę księżniczkę Franciszkę, a z niemi i prawo rozporządzania całym jej mieniem, głównie w banku angielskim złożonym. Nie można królowej mieć za złe; iż nauczona doświadczeniem dawniejszym nie życzzy sobie takiej w położeniu swem majątkowem zmiany.

Ażeby zakończyć rzecz o kandydatkach do hiszpańskiej korony wspominamy, że niektóre drugorzędne organa prasy wskazują księcia Leopolda Hohenzollern-Sigmaringen, którego wybór byłby odwdzięczeniem się Prusom za pomoc, jaką to państwo według niektórych podań rewolucyi ostatniej wyświadczyć miało.

„Times“ uważa za bardzo znaczącą tę scenę, która się odbyła w madryckim ministerstwie spraw wewnętrznych, gdy gwardya narodowa nie chciała ściągnąć straży i daje następujące do tego objaśnienie: „Gmach ministeryalny w Madrycie, zwany „al Principal“, przypiera do takzwanego serca miasta „La Puerta del Sol“ i długi czas służył oprócz na bióra ministeryalne, także za główną kwaterę policyi i za główny odwach miejski. Jest to owarowany gmach i podobny jest do byłej bastylji, a dla położenia swojego przy największej ulicy w Madrycie oddaje temu, kto go posiada niejako klucze do serca miasta. We wszystkich politycznych burzach odgrywał „Principal“ ważną rolę i oparł się szturmom i oblężeniom. Nie ma się więc czemu dziwić, że ludność Madrytu nie chciała, żeby straż tej cytadeli oddaną była komu innemu, oprócz gwardyi narodo-

wej. Tenże dziennik kończy temi słowy: „Rewolucya w ciągu całego roku nie zrobiła ani kroku naprzód. Wszystko stoi na temsamem miejscu, na którym stało w początkach. Zawsze ta sama zachodzi kwestya, czy armia, czy lud mają mieć przewagę; czy żołnierze, czy ochotnicy mają zaciągać straż w „Principal.“

Portugalski poseł przy dworze francuskim, marszałek Saldanha, po rozmowie, którą ma mieć z marszałkiem Primem uda się do Lizbony, jak zapewniają w celu pozyskania swojego dworu dla kandydatury księcia Genu do tronu hiszpańskiego, a może nawet dla familijnej ugody pomiędzy domem królewsko-portugalskim, a ewentualnym władcą Hiszpanii.

Z powodu telegramu z Ameryki, który donosi, że rząd Stanów Zjednoczonych ma wkrótce uznać powstańców na Kubie, robi „Times“ następującą uwagę: „Zaledwie zdaje się podobnem do prawdy, żeby rząd Stanów mógł mieć zamiar uznania powstania na Kubie, szczególnie jeżeli się rozważy jaki zamęt w handlu i finansach Stanów Zjednoczonych wywołałaby wojna z Hiszpanją, podczas kiedy Hiszpania zaledwie co więcej nad tę wyspę może utracić, którą według własnego zeznania czy dobrze, czy źle pójdzie, stracić musi.“

KRONIKA.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Dnia 11. b. m. stawał przed sądem Jan Kita z Bystrzy, 23 l., obrz. rz. kat., który wstąpiwszy do zakonu OO. Karmelitów we Lwowie skradł w zeszłym miesiącu z tamtejszego kościoła a mianowicie z kaplicy pana Jezusa wywieszono na ołtarzu wota, t. j. dwa naramienniki i dwa pierścienie złote wartości 122 złr. Skazany na 3 miesiące ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, przyjął wyrok (prezyd. radca sądu kraj. p. Czajkowski, oskarz. radca sądu wyżs. i prok. państwa p. Danek.)

(Ucieczka z więzienia.) Szram Edward, ślusarz ze Lwowa, 21 l., odsiadujący karę za kradzież w więzieniu sądu krajowego we Lwowie, uciekł z roboty publicznej na Kalinowszczyźnie.

(Kradzież.) Karol Ferdynand Kuzel, mechanik, ślusarz i stolarz z Prus, zamieszkały w gubernii kijowskiej, 29 l., skradł 20.000 rubli srebr. i uciekł. Nosi złote pierścienki, okulary i łańcuszek przy zegarku, mówi po rosyjsku, po francusku i po niemiecku.

(Wydalenie z kraju.) Jan Budkiewicz, stolarz, wychodźca ze Średnicy w gubernii kowieńskiej na Litwie, 33 l., już raz wydalony został przez sąd powiatowy w Tarnowie za powrót do kraju i przestępstwo przeciw ustawie o woszeniu broni ukarany i wydalony.

Wolski Jan Władysław, literat, z Suchodola w Polsce-kongresowej, 39 lat, już raz wydalony został we Lwowie za powrót do kraju, ukarany i wydalony.

(Nagrody za uratowanie życia tonącym.) C. k. namiestnictwo udzieliło Hrycowi Podolakowi z Chyrczy w pow. przemyskim wynagrodzenie prawem przepisane w kwocie 26 złr. 25 c. za wyratowanie z narażeniem własnego życia w d. 1. sierpnia b. r. Ilka Podobrego tonącego w w. rzece Sanie. Dmytrowi Huńkowi z Chyrczy, który także niósł pomoc Podobremu i omal życiem nie przepłacił swego poświęcenia, przyznano wynagrodzenie w kwocie 5 złr. Remuneraacyę w kwocie 5 złr. wyznaczono także Janowi Kucharskiemu z Buszkowiczek w pow. przemyskim, który w d. 5. sierpnia b. r. wyratował Warka Capa z Bolestraszye, gdy tenże tonął w rzece Sanie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu:

	Miejscu targu:				
	Jaroslaw	Sieniawa	Przemysł	Sądowa wierz.	Moszciska
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
waluta austriacka					
Mec pszenicy	4 70	4 50	4 22	4 20	4 25
„ żyta	2 89	2 75	2 68	3 .	2 55
„ jęczmienia	2 15	2 .	2 .	2 20	1 85
„ owsa	1 65	1 60	1 69	1 80	1 80
„ hreczki	2 96	3 .	2 97	3 .	2 80
„ kukurudzy
„ ziemniaków 80	. 75	. 87	. 60	. 70
Grochu	3 .	2 75	2 53	3 .	3 .
Cetnar siana	1 6	. 90	1 10	1 40	. 90
Sąg drzewa twardego	8 12	5 50	7 50	7 .	7 50
„ „ miękkiego	6 8	4 50	5 50	5 .	5 50
Funt mięsa wołowego	. 17	. 14	. 19	. 15	. 15
Miara wina 80	. 65	. 60	. 80	2 .
„ piwa 16	. 16	. 22	. 16	. 16
Wyrobnik z wiktem	. 25	. .	. 25
„ bez wiktu 50	. 35	. 50	. 30	. 35

L w ó w, 16. września. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ₰ 8 złr. 75 c. do 9 złr. — c., żyto

160 zł 5 złr. — c. do 5 złr. 10 c., jęczmień 140 zł 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., owies 100 zł 2 złr. 80 c. do 3 złr. — c., kukurudza 170 zł 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., hreczka 140 zł 5 złr. — c. do 5 złr. 25 c., koniczyna 180 zł 42 złr. — c. do 43 złr., rzepak 150 zł 14 złr. — c. do 14 złr. 25 c., lnianka 150 zł 10 złr. 50 c. do 10 złr. 80 c., groch 180 zł 4 złr. 30 c. do 5 złr. — c.; łój 100 zł 31 złr. 50 c. do 32 złr. — c., potaż drzewny 100 zł 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 zł 50 do 60 złr.; spirytus wiadro 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c.

Wyciąg z protokołu posiedzenia komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. z dnia 28. sierpnia 1869 r.

Przewodniczy: Henryk Strzelecki. Obecni członkowie Komitetu: pp. Dr. Eligiusz Białoskórski, Mieczysław Marassé, Edward hr. Dzieduszycki, Mieczysław Szczepański.

I. Wzięto do wiadomości wnioski subwenyji ministerstwu roln. przedłożone, w których żądano:

a) na osuszenie torfo iska w Dublinach, założenia tamże zakładu wyrabiania rurek drenowych i wykształcenie praktyczne zdolnych irygatorów — kwotę 6000 złr. w. a.;

b) na podniesienie zarodowej owczarni w Dublinach przez sprowadzenie poprawnej rasy baranów i matek 3000 złr., zaś na wysyłanie owczarzy na naukę do znanych owczarni za granicę 1500 złr., nadto uchwalono:

II. Żądać od ministerstwa (gdy potem fundusze są i gdy komitetowi „virement“ w pojedynczych rubrykach dozwolonem zostało) 1000 złr. na założenie wzorowych gnojarni w kraju; 1000 złr. na podniesienie pszczelnictwa; 5000 złr. na potrzeby kancelaryjne Towarzystwa z powodu znacznie powiększonej przez sprawy subwencyjne czynności; 500 złr. na sprowadzenie nasion z zagranicy i rozdzielenie ich między rolników; — wreszcie 500 złr. dla Towarzystwa jedwabniczego w Brzeżanach.

III. Wzięto z wdzięcznością do wiadomości pismo JE. p. ministra roln., w którym donosi, iż z umocowania Najj. Pana upoważniony jest przeznaczyć na rok bieżący subwencyę 20.000 złr. na cele naukowe rolnictwa i leśnictwa, mianowicie: 4000 złr. na pokrycie niedoboru Dubl., 12.000 złr. na wystawienie budynku mieszkalnego dla profesorów Dubl. — 3500 złr. na stypendya i podróże dla leśniczych przez 4 lata najbliższe — rocznie 500 złr. na rzecz szkoły Dublańskiej, których przeznaczenie p. minister później oznaczy.

IV. Referuje p. Białoskórski sprawę uregulowania fundacyi stypendyjnej ś. p. Stanisława hr. Borkowskiego, — zapadają następujące uchwały:

a) Komitet uważa się dłużnikiem fundacyi w sumie 4200 złr. m. k. w listach zastawnych galic. Towarz. kredytowego i 133 złr. 20 kr. m. k. w go-

tówce, jako kapitału żelaznego — tudzież tej sumy, jaka z procentów po 4% od 8. sierpnia 1854 narosła, po strąceniu z niej tej kwoty, którą na stypendya rozdano.

b) Tym celem wydziela komitet z funduszów swoich wyż wzmiankowane 4200 złr. m. k. w listach zast. i 133 złr. 20 kr. m. k. jako kapitał żelazny tej fundacyi.

c) Z wszelkich dochodów po 4% przeprowadzony zostanie rachunek w myśl ust. I. a wynikłość ostateczna użyta będzie w części na cele stypendyjne zaraz, w części zaś zachowaną zostanie w kasie oszczędności jako fundusz dyspozycyjny do następnego użycia.

d) Listy mają być winkulowane, a książeczki kasy oszczędności mają opiewać na imię fundacyi.

V. Celem przeprowadzenia wystawy gosp. w Przemyślu w r. 1870. — uchwalono mianować komisję, której członków zaproponuje prezjd. Tow. w porozumieniu z ks. A. Sapięgą.

VI. Na oświadczenie oddziału Bobreckiego, iż tenże gotów jest przeznaczyć 20% swych dochodów na urządzenie stacyi doświadczalnej w Dublinach na lat 3, jeżeli inne oddziały się przyczynią uchwalono:

Wstrzymać się z załatwieniem tej sprawy, aż do przeprowadzenia reorganizacyi według nowego statutu.

Na dalsze żądanie tego oddziału, by wysłać do Bortnika zdolnego chemika celem poszukiwania za fosforanem wapna — odpowiedziano — iż komitet chętnie pośredniczyć będzie w wyszukaniu takiej osobistości, jeżeli oddział dostarczy potrzebnych na to funduszów; na koniec na trzecie żądanie, by komitet pośredniczył w sprawdzaniu nawozów, nie fałszowanych — uchwalono odnieść się w tej mierze do znanych za granicą domów handlowych.

VII. Na przedstawienie oddziału Bireckiego — uchwalono zniżyć jednemu z członków tegoż oddziału wkładkę roczną na 6 złr. w. a.

Na tem posiedzenie zamknięto.
Kazimierz Grocholski
prezes Towarzystwa.

Ostatnia poczta.

(Telegram „Czasu“.)

Wiedeń, 16. września. Dzisiejsza „Presse“ oświadcza, iż doniesienie mówiące o domniemanem, mającem nastąpić oznajmieniu cesarskiem (Bothschaft) do sejmów czeskiego i galicyjskiego, jest czcym wymysłem; jak również wiadomość o zamierzonej odpowiedzi na adres sejmu galicyjskiego jest bezzasadną: nie można się spodziewać tak późnej odpowiedzi, gdyż wśród tego zaszły nowe wypadki.

Linz, 16. września. Minister spraw wewnętrznych zwywa okólnikiem namiestników, aby starali się przywieść

do skutku wyraźne uchwały sejmowe o wyborach bezpośrednich.

Paryż, 16. września. Król pruski przesłał najpierwszy cesarzowi Napoleonowi powinszowanie z powodu jego wyzdrowienia. Nadeszły podobne powinszowania od cesarza austriackiego i króla włoskiego.

Paryż, 16. września. Cesarz objął napowrót cały zakres zwykłych zatrudnień swoich.

Nowy York, 14. września. Parowiec rządowy przytrzymał okręt wiozący 900 sfibustyerów (do Kuby). Obchód Humboldta wypadł tutaj świetnie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. września.

Hotel George: PP. Hr. Prus Jabłonowski Józef, z Pacykowa. — Hr. Micielski Franc, z Wiszniowa. — Hr. Starzyński Aug., z Dombrowki — Hr. Wodzicki Lud., z Krakowa. — Gorayski Aug., z Maderówki. — Głogowski Artur, z Bojaniec. Porodyski Tomasz, z Krogulca. — Tyszkowski Józef, z Robotycz. — Ujejski Cypryan, z Rohatyna.

Hotel europejski: Zborowski Alex, c. k. starosta, z Myślenic. — Bielski Wład., poseł sejm., z Domaradza. — Fihauer Kon., poseł sejm., z Klikuszowa. — Koczyński Michał, poseł sejm., z Krakowa. — Popow Michał, z Radziwillowa.

Hotel angielski: Ks. Krynicki Hip., z Chelma. — Kamiński Ign., adw., ze Stanisławowa. — Rutowski Klem., poseł sejm., z Rzeszowa. — Pawlikowski Eug., z Siedlisk. — Tretter Hil., z Laszek.

Hotel Landesa: Klar Wiuc., Dr. med., z Debrecyna.

Hotel krakowski: Andruszowski Kaz., z Jzworowa.

Hotel Krynickiego: Czarkiewicz Jan, poseł sejmowy, z Beletui.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. września.

PP. Mandyczewski T. c. k. starosta, do Turki. — Hr. Bielski Stan., do Rożniowa. — Hr. Dzieduszycki Stan., do Gwoźdźca. — Hr. Zamojski S., do Wysocka. — Aalan K., do Czokowa. — Cywiński I., do Osowiec. — Horodyski K., do Wiednia. — Jocz J., do Borszczowa. — Komarnicki B., do Sassowa. — Kossowicz Wł., do Uherce. — Lityński E., do Litwinowa. — Marmrosz J., do Karowa. — Lityński M., do Holibrad. — Obertyński Zdz., do Tarnowicy. — Rożański F., do Palczyniec. — Słolimowski J., do Dyniak. — Torszewicz E., do Zastawiec. — Bernatowicz H., do Rosyi. — Kopal A., c. k. kap., do Krakowa. — Słogocki Z., not., do Rozwadowa. Zywicki Kl., adw., do Tarnopola.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. września 1869.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza i wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.03	+12.0	84.	PdZ. mi.	6
2. god. po poł.	323.73	+18.4	62.	Z. "	7
9. god. wiecz.	323.91	+10.8	92.	" "	9

Deszcz: 5.002.

T E A T R.

Dziś (przedst. pol.) „Safanduty,“ komedia w 4 aktach z francuskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

E f e k t a	Uskutekzn. sprzedaz		Kurs przeciętny		Kurs ostatni	
	—	—	—	—	placa	žadaję
Złote austriackie						
Dnia 16. września.						
Akc. gal. kol. żel. K. L.					249 50	251 —
kol. lw. — czern.					201 50	203 —
banku hip. galic.						107 —
pap. czern. po 200 złr. w. a.						
Galic. banku krajow.						93 —
Kolej Lw. — Cz. — Jassy						
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a.						91 —
T. kr. gal. 4% w. a.					78 —	79 —
Banku hip. gal.	88	50	88	50	88 75	89 50
Gal. zakł. kr. włose.					92 50	93 —
Oblig. ind. gal.					72 75	73 30
W. Ks. Krak.						
Ksiest. Bukowiny						101 —
Poz. gr. r. 1866 po 7%						
Pier. k. gal. K. L. I. Em.						
" " " II. "						
kol. lw. — czern.						
I. Em.						
II. "						
Dukat holenderski					5 80	5 87
cesarski					5 83	5 91
Napoleonodor					9 81	9 90
Pół imperyał rosyjski					9 95	10 15
Rubel srebrny rosyjski					1 84	1 92
papierowy					1 52	1 53 1/2
Bank pol. za 100 zł. pol.						
Tatar pruski srebrny						
Pruskie bilety kasowe					1 81 1/2	1 83
Srebro					120 50	122 25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. września 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. pien. towar.

Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5% 68.80 69 —
od kwietnia do października po 5% — —

	pien.	towar.
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—	—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—	—
Metaliki po 4 1/2%	—	—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	228	230.
" " " " 1839 piąta część losów	227.	229.
" " " " 1854 po 250 zł. 4%	—	—
" " " " 1860 po 500 zł. 5%	94.	94.50
" " " " 1860 po 100 zł. 5%	100.50	101.50
Pożyczka z r. 1864 (z premij) po 100 zł.	113.	113.50
Renty Como po 24 lir. austr.	—	—
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	—	—
Czech	93.25	93.75
Bukowiny	73.	74.
Galicyi	73.	74.
Niższej Austrii	92.50	93.
Siedmiogrodu	77.	78.
Węgier	78.	78.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—	—
2. Akcyje.		
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłata 50%	320.	321.
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	254 50	255.
Niż.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	—	—
Galic. banku kraj. a 200 zł. wpl. 40%	—	—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	105.	107.
Banku narodowego	725.	727.
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	542.	546.
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	182.	183.
Póln. kolej po 1000 zł. w. a.	2140	2145
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	249.50	250.
Lwowski-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	199.	200.
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	363.	363.
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	243.	243 50
Spółki Borysławskiej a 200 zł. w. a.	244.	248.
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.	105.
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—	—
Gal. banku hyp. po 6%	—	—
Gal. zakł. kred. włose. do losow. po 6%	—	—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.25	93.75
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2%	90.50	91.50
" " " (renta) po 6%	—	—
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	—	—
" " " w. a.	—	—

	(za 100 zł.)
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	95.50 96.—
Kol. gal. Karola Ludwika III. emisji	—
5. Losy. (za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	160.— 161.—
Clarego po 40 zł. m. k.	—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—
Pallegio po 40 zł. m. k.	—
Fundacya szpit. Areyksięcia Rudolfa	14 30 15 50
Salna po 40 zł. m. k.	—
St. Genois " 40 "	—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—
" " " 50 zł. w. a.	—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	—
Windischgratza " 20 "	—
Weksle. (Na 3 miesiące.)	
Amsterdam za 100 zł. hol.	—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	101 50 101 70
Berlin za 100 tal.	—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	101.50 101.75
Hamburg za 100 M. B.	89.80 90.—
Londyn za 10 fl. szt.	122.30 122.50
Paryż za 100 fr.	48.80 48.90
Kurs złota.	
Dukaty ces. men. pełn. wagi	5.88 5.90
Korona	—
20 frankówka	9.82 1/2 9.83 1/2
Rosyjski imperyał	—
Talar związkowy	—
Srebro	120.25 120.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. września.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	70
" " z procentami z maja i listopada	59	70
" " w srebrze	68	80
Losy z 1860. roku	94	—
Akcyje banku wiedeńskiego	722	—
" " kredytowego	257	25
Londyn 10 funtów szterlingów	122	80
Srebro	121	—
" " towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	91

(2153)

Obwieszczenie

(3) (2168)

C d i c t.

(1)

e. k. Namiestnictwa z dnia 4. września 1869 l. 35931 co do ośmiotygodniowego kształcenia się wojskowego w myśl §. 27 ustawy wojskowej.

L. 35931. W moc §. 93 instrukcji wydanej do ustawy wojskowej postanowiła e. k. generalna komenda w porozumieniu z e. k. Namiestnictwem że ośmiotygodniowe kształcenie się wojskowe żołnierzy według §. 27 ustawy wojskowej na czas pokoju od obowiązku służby prezeneynej uwolnionych, zaczyna się, jeżeli należą do kategorii właścicieli odziedziczonych gospodarstw gruntowych, na dniu 1. października onego roku, w którym wcielono ich do wojska, a jeżeli należą do kategorii kandydatów urzędu nauczycielskiego, i nauczycieli szkół ludowych na dniu 16. lipca onego roku, który po wcielaniu do wojska następuje, nakoniec, że rekruci przed rokiem 1869 asenterowani, którzy bez owego wykształcenia wojskowego otrzymali urlop, w myśl §. 27. ustawy wojskowej mają odpowiednio do swej kategorii stawić się 1. października 1869 r. lub 16. lipca 1870 r. do szeregu na ośm tygodni dla odpowiedniego kształcenia się.

Обвѣщеніе

Ц. к. Намѣстництва въ днѣ 4 Сентября 1869 г. 35931, въ глѣдѣ о восьмижидневого образованія са войскового въ мнслѣ §. 27. устава войскового.

Ч. 35931. Въ мнслѣ §. 93 инструкціи выданной до устава войскового постановила ц. к. генеральная команда въ порозумѣніи съ ц. к. Намѣстництвомъ, что о восьмижидневке образованія са войскового жоанкрѣвъ ведла §. 27 устава войскового на часть покою отъ обовязка службы презенейной уволненихъ, зачинае са, если належать до категории властителей одзѣдиченихъ господарствъ грунтовыхъ, на дню 1. Октября т. р. въ котромъ втѣлено ихъ до войска, а если належать до категории кандидатѣвъ урѣда учительского и учителей школъ народныхъ, на дню 16го Августа с. р., котрый по втѣленю ихъ до войска настѣпае, nakoniecъ же рекути предъ рокомъ 1869 асентеровани, котри безъ того образованія войскового получили отпущеніе, въ мнслѣ §. 27 устава войскового мають отвѣдно до своей категории ставити са 1го Октября 1869 г. или 16го Августа 1870 г. до шерега на восьмъ жидней для отвѣднаго образованія са.

Kundmachung

der k. k. Statthalterei vom 4. September 1869
S. 35931, mit welcher der Zeitpunkt des Aufbeginns der im § 27 W. G. vorgeschriebenen achtwöchentlichen militärischen Ausbildung verlautbart wird.

Nr. 35931. Kraft des §. 93 der Instruction zur Ausführung des Wehrgesetzes hat das k. k. General-Commando einvernehmlich mit der k. k. Statthalterei angeordnet, daß von den nach §. 27 des W. G. von der Präsenzpflicht im Frieden entbundenen Soldaten jene, welche zur Kategorie der Eigentümer von ererbten Landwirthschaften gehören, am 1. October des Jahres, in welchem sie in das Heer eingereicht wurden, dagegen jene, die zur Kategorie der Lehramts-Candidaten und Volksschullehrer gehören, am 16. Juli des auf ihre Einreihung folgenden Jahres zur achtwöchentlichen Ausbildung einzuziehen sind.

Die vor dem Jahre 1869 assentirten, ohne besagte achtwöchentliche Ausbildung auf Grund des §. 27 des W. G. beurlaubten Recruten sind in Gemäßheit der vorbezeichneten Categorien am 1. October 1869 und respective am 16. Juli 1870 auf acht Wochen zu diesem Behuf heranzuziehen.

(2163)

Ogłoszenie.

Nr. 5144. Ces. król. sąd obwodowy jako senat handlowy ogłasza, iż w dniu 11. września 1869 wpisana została firma w rejestr dla firm spółkowych: „Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu dom komisowy w Rzeszowie.“ Dr. A. Rybicki i spół. Do spółki tej należą p. adwokat Dr. Alojzy Rybicki i Leon Schott kupiec. — Każdy z nich ma prawo powyższą firmę podpisać. Spółka poczyna się w dniu 15. września 1869.

Rzeszów, dnia 11. września 1869.

(2182)

C d i c t.

(1)

Nr. 26465. Vom k. k. Landesgerichte werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen ostgalicischen auf die Gemeinde Trosciance, Kolomeaer Reise lautende Naturallieferungs-Obligation vom 1. November 1829 Nr. 7687 über 71 fl. 30 kr. 2% aufgefördert, solche dem Gerichte binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vorzulegen, widrigens dieselbe nach fruchtlosem Ablauf dieser Frist für nichtig erklärt werden wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 5. Juni 1869.

Nr. 39167. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen Grundentlastungs-Obligationen des Lemberger Verwaltungsgebietes Nr. 26414 und Nr. 26657 jeze über 1000 fl. mit je 10 Stück Coupons, von welchem der erste am 1. Mai 1869 und der letzte am 1. November 1873 fällig werden wird, aufgefördert, diese Grundentlastungs-Obligationen binnen drei Jahren vom 1. November 1873 gerechnet, oder wenn solche von diesem Zeitpunkt verlost werden sollten, binnen Einem Jahre, 6 Wochen und drei Tagen nach eingetretener Fälligkeit derselben — dagegen die Coupons binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen nach eingetretener Fälligkeit eines jeden einzelnen Coupons dem Gerichte vorzulegen, widrigens nach Verlauf der obigen Fristen die Grundentlastungs-Obligationen und die Coupons amortifikt werden würden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 7. August 1869.

(2011)

Obwieszczenie

(1)

L. 9327. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że rozpisuje się w myśl tutejszo-sądowej uchwały z 31. grudnia 1868 l. 15448 trzeci termin na dzień 18go listopada 1869 — 10. godzinę przed południem do przedsięwzięcia przymusowej publicznej sprzedaży tutejszej cegielni i należących do niej pól pod l. k. 1578 i 1593 dłużnika p. Seweryna Wszelaczynskiego własnych, celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 978 zł. 14 kr. w. a. z przyn., a to pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 2405 zł. 17 kr. w. a. sądownie ustanowiona.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest 5proc. ceny wywołanej, t. j. kwotę 120 zł. 26 kr. a. w. jako zadatek do rąk komisji licytacyjnej złożyć, a to w gotówce lub w obligacjach państwa iub w listach zastawnych galicyjskich podług kursu lub też nakoniec w książeczkach kasy oszczędności podług nominalnej wartości, które zadatek najwięcej oliarującemu zatrzymanym, a jeżeli w gotówce złożonym został, w pierwszą podowę kupna wrachowanym będzie, innym licytantom zaś po odbytej licytacji zwróconym zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie podjąć, i takowe będą przed rozpoczęciem licytacji przez komisją licytacyjną ogłoszone.

Co się tyczy stanu biernego tej cegielni, dalej podatków i innych danin, odeśa się chęć kupienia mających, do ksiąg gruntowych i do e. k. urzędu podatkowego.

Akt oszacowania wolno przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.

O czem się obie strony sporne, tudzież wierzycieli hipotecznych, jak pp. Wolfa Safira, Józefa Hanusza, Maryę Małachowską i Klemensa Bocheńskiego, narzeszcie wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby aż po dniu 14 grudnia 1868 do ksiąg gruntowych weszli, albo z jakiego bądź powodu o tej uchwale wcześniej nie byli zawiadomieni, przez ustanowionego niniejsz m dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Zywickiego. w zastępstwie pana adwokata Dra. Blumenfelda, zawiadamia, z tym dodatkiem, że powyższa realność w wyż wspomnianym terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 16. sierpnia 1869.

(2192)

Edykt.

(1)

L. 11224. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Franciszki Prouvy, iż w skutek wniesionego przeciw niej podania, Feibischa Schleifera z dnia 12. Maja 1869 do l. 6497 uchwałę z dnia 19. maja 1869 do liczby 64997 nakaz płatniczy na sumę wekslową 10 zł. a. w. wydany i ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Maramosowi doręczony został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 2. września 1869.

(2190)

Edykt.

(1)

L. 8974. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że konkurs rozpisany uchwałę sądową z dnia 6. marca 1867 do l. 2736 na majątek Simchy Rager zegarmistrza w Przemyślu uchwałę z dnia 9. września 1869 do l. 8974 zniesiony został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 9. września 1869.

(2191)

Concurs-Verlautbarung.

(1)

Nr. 1161-Pr. Zur Wiederbesetzung der bei dem Samborer k. k. Kreisgerichte erledigten Stelle des Hilfsämter-Directors mit dem Gehalte von 840 fl. öst. W. wird der Concurs ausgeschrieben.

Bewerbungsgesuche sind binnen vier Wochen bei

bet dem Präsidium des Samborer k. k. Kreisgerichte einzureichen.

Sambor, am 15. September 1869.

(2196)

Uwladomienie.

(1)

L. 3122. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu czyni wiadomo, że Andrzej Terlecki wniósł dnia 21. lipca 1869 do l. 3122 pozew przeciw masie leżącej zmarłego Piotra Topolnickiego i Janowi Merynowiczowi o orzeczenie. że obligacja państwa z 31. sierpnia 1834 l. 197465 na 100 złr. m. k. z kuponami od 1go stycznia 1863 przez Piotra Topolnickiego i Jana Merynowicza z powodu przedsięwziętego oświecienia miasta Drohobycza jako wadium na dniu 14go listopada 1862 do kasy miejskiej w Drohobyczu złożona, w skutek czego do rozprawy umaryecznej termin na 11go listopada 1869 o 8mej godzinie zrana wyznaczono i pozwanej masie kuratorem tutejszego pana adwokata Dra. Wohllnera na koszt i niebezpieczeństwo tej masy postawiono.

Wzywa się zatem spadkobierców tejże masy, aby temuż kuratorowi potrzebną informację udzielili. Drohobycz, dnia 20. sierpnia 1869.

(2195)

Edykt.

(1)

L. 2972. Ze strony e. k. sądu powiatowego Bolechowskiego zawiadamia się pana Jakóba Lwowskiego a względnie tegoż z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców niniejszym edyktem, że w miejsce ustanowionego dla nich uchwałę tutejszo-sądową z dnia 28. lutego 1869 do l. 909 kuratora P. Leona Hoterowskiego do przeprowadzenia wywalczonego przeciw tymże i e. k. prokuratorowi skarbowej we Lwowie imieniem byłego celnego zarządu kameralnego przez p. Dra. Władysława Majewskiego adwokata krajowego we Lwowie sporu o wykreślenie ze stanu biernego posiadłości pod l. 148 w Cisowie położonej, na rzecz Jakóba Lwowskiego jak stat. pas pag. 1. intabulowanej pretensyi w kwocie 320 złr. m. k. z przyn. Dom. Tom. 1. pag. 78. m. 76. na podstawie skryptu z daty Bolechów dnia 18. kwietnia 1822 przez Józefa i Józefę Kwiatkowskich wystawionego ingrosowanej, względem czego do ustnej rozprawy dzień sądowy na 28. września 1869 r. o godzinie 9tej przed południem ustanowionym jest. P. Ignacy Strzelbicki kuratorem dla zastąpienia o-nachże na ich niebezpieczeństwo i koszt ustanowiony został, z którym wniesiona sprawa według przepisanej dla Galicyi procedury sądowej będzie pertraktowana.

Tym edyktem przypomina się przytem obżalowanemu, ażeby w należytem czasie albo sami przybyli, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego przeciwnika wybrali i temu sądowi oznajmili, w ogóle przedsięwzięli służące do obrony przepisane środki prawne, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bolechów, dnia 28. czerwca 1869.

(2194)

Edykt.

(1)

L. 3293. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu oznajmia niniejszym edyktem Stanisławowi Rola Janickiemu, Rozalii z Zakrzewskich Janickiej, Pawłowi i Annie z Janickich małżonkowi Zdzieniskim, księdzu Abdonowi Janowi Janickiemu, Reginie z Janickich Kobyłockiej, Agnieszce Janickiej, Janowi Janickiemu, Józefowi Janickiemu, Reginie Janickiej, Józefowi Dąbrowskiemu, Antoniemu Hoffeld, Maryannie Puchalskiej, Rozalii Kaninie z życia i pobytu nieznanym, tudzież tychże sukcesorom i prawonabywcom z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanym, dalej masom leżącym X. Jana Janickiego i Aleksandra Pilińskiego, tudzież sukcesorom i prawonabywcom tychże z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanym, że przeciw tymże i przeciw finansowej prokuraturze Marya Żuk Skarżewska ad praes. 6. lipca 1869 liczb. 3293 względem ekstabulacyi z dóbr Skrzętki i Rojówki sum 14580 złp. 28 gr., 7066 złp. 9 gr., 10000 złp. z nadcieżarami pozew wytoczyła i takowy do ustnego postępowania z terminem na dzień 15. grudnia 1869 9. godzinie przed południem dekretem został.

Ponieważ pozwani z miejsca pobytu i życia nieznanzi są, zatem dla tychże mianował sąd kuratorem p. adwokata Jarosza z substytucją p. adwokata Dr. Bersona.

Wzywa się zatem pozwanych, aby sobie innego pełnomocnika obrali lub osobiście do terminu w sądzie się zgłosili, inaczej skutki z zaniedbania wynikię sobie będą przypisać musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 6. września 1869.

(2183)

C d i c t.

(1)

Nr. 35517. Vom k. k. Landesgerichte werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen Naturallieferungs-Obligation vom 1. November 1829

No 9018 über 351 fl. 32% r 2% aufgefördert, solche binnen 1 Jahre 6 Wochen 3 Tagen dem Gerichte vorzulegen, indem selbe nach fruchtlosem Ablauf dieser Frist amortifikt werden wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 31. Juli 1869.

(2184) Concurs - Ausschreibung. (2)

Nr. 8961-Pr. Wegen Wiederbesetzung einer, bei dem Lemberger k. k. Oberlandesgerichte erledigten Officialstelle mit dem Gehalte jährlicher 630 fl. und eventuell mit 525 fl. öst. Währ. wird hiemit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis 10. October 1869 ausgeschrieben, wobei jedoch bemerkt wird, daß bei Besetzung dieses Postens nur auf gewöhnliche Kanzleibeamte Rücksicht genommen werden können.

Die Bewerbungsgesuche sind im vorgezeichnetem Wege an das k. k. Oberlandesgerichtspräsidium zu leiten.

Lemberg, am 10. September 1869.

(2179) E d y k t. (2)

L. 13746. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszem ogłasza, iż w skutek podania Abrahama Westreicha w sprawie jego wekslowej przeciw Józefowi Mire o 925 zł. w. a. z przyn., licytacyjna sprzedaż sum 525 zł. 42 kr. m. k., 100 zł. w. a. i 100 zł. w. a. na korzyść dłużnika Józefa Mire w stanie biernym realności pod Nr. konstr. 51 w Tarnowie na Zawalu zabezpieczonych, dozwolona została.

Licytacja ta odbędzie się w trzech terminach, a to: w dniu 30. października, 15. listopada i 13. grudnia 1869, w pierwszych dwóch terminach sumy wymienione wraz z procentami, kosztami i wszelkimi innymi przynależnościami bez wszelkiej jednak odpowiedzialności za ich płynność lub możność odebrania, najniżej po cenie szacunkowej zarazem i cenie wywołania, za którą nominalna ich wartość ustanowiona została, sprzedane będą, w ostatnim zaś i poniżej takowej za jakąkolwiekby cenę.

Jako zakład, który każdy licytujący złożyć obowiązany będzie, ustanowiona została część nominalnej wartości każdej z sum sprzedać się mających.

Nabywca tychże sum winien będzie w 30 dniach po wejściu w moc prawną tabeli płatniczej całą cenę kupna do sądowego depozytu złożyć; poczem mu dekret własności wydanym będzie.

O tem uwiadamia się interesowanych z tem dodatkiem, że resztę warunków licytacyjnych, tudzież ekstrakt tabularny w registraturze tutejszego sądu przejrzeć mogą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 2. września 1869.

(2178) S u n d m a c h u n g. (2)

Nr. 1377-Pr. Am 4. October 1869 um 11 Uhr Vormittags wird im Präsidial-Bureau des Przemysler k. k. Kreisgerichtes zur Sicherstellung der Verpflegung der Häftlinge eine Minuendo-Auction abgehalten werden.

Schluß der Auktion um 6 Uhr Abends. Die näheren Bedingungen können hier eingesehen werden.

Gestiegelte mit einer 50 kr. Marke zu versehen und mit dem Badium zu belegenden Offerten werden nur bis 6 Uhr Abends angenommen, später einlangende Offerten aber gar nicht berücksichtigt werden.

Fiscalpreis 20514 fl. 54 kr. — Badium 2051 fl. öst. Währ.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichtes.

Przemysl, am 8. September 1869.

(2177) Vicitations - Ankündigung. (2)

Nr. 1114. Zur Verpachtung zu Dolinaer Reichs-Domäne gehörigen Mahlmühlen für die Pachtperiode vom 1. November 1869 bis Ende December 1872, d. i. auf drei Jahre und 2 Monate, und zwar:

I. Section. Die dreigängige hölzerne Mahlmühle in Strutyn niży die untere genannt.

II. Section. Eine zweigängige hölzerne Mahlmühle im Dorfe Lipowica und eine hölzerne Mahlmühle im Dorfe Suchodol mit einem Mahlgange und einer Tuchwalke wird am 30. September 1869 eine öffentliche Vicitation in der Dolinaer Wirthschaftsamtstanzlei abgehalten werden.

Der Fiscalpreis beträgt, und zwar:

a) Für die I. Section 273 fl. 38 kr.

b) " II. " 196 " 11 "

österr. Währ. und das bei der Vicitation zu erlegendende Badium 10% des Fiscalpreises.

Die Verpachtung wird zuerst nach einzelnen Sectionen und sodann für sämtliche Mahlmühlen in concreto vorgenommen. Die Wahl der Bestätigung des Resultats der einen oder andern Verpachtungswaldität bleibt der Finanz-Landes-Direction vorbehalten.

Es werden auch schriftliche versiegelte Offerten angenommen, dieselben müssen aber mit der erforderlichen Stempelmarke versehen, und mit dem 10%igen Badium belegt sein, das Pachtobject, worauf sie gerichtet sind, deutlich bezeichnen, einen bestimmten Anbot sowohl in Ziffern als mit Buchstaben ausgedrückt enthalten, und es darf darin weder ein Anbot einiger Percente oder einer bestimmten Summe über den bei der Vicitation erzielten, oder von einem anderen Offerenten gemachten Meistbot noch sonst eine Clausele vorkommen, welche mit den Vicitationsbedingungen nicht im Einklange wäre, vielmehr muß darin die Erklärung enthalten sein, daß sich der Offerent allen Vicitationsbedingungen unterziehe.

Diese Offerten können bis zum 29. September 1869 — 6 Uhr Abends beim Vorsteher des Cameral-Wirthschaftsamtess in Dolina überreicht werden.

Wer nicht für sich, sondern für einen Andern licitiren will, muß sich mit einer auf dieses Geschäft insbesondere lautenden gerichtlich oder notariell legalisirten Vollmacht seines Machtgebers ausweisen.

Merarialrückständler, Contractbrüchige, Proceß-süchtige, bekannte Zahlungsunfähige, Minderjährige und alle jene, welche für sich keine gültige Verträge schließen können, dann jene, welche des Verbrechen aus Geminnsucht zur Strafe gezogen, oder bloß wegen Mangel an Beweisen losgesprochen wurden, sind von der Pachtung ausgeschlossen.

Die näheren Vicitationsbedingungen können bei dem Cameral-Wirthschaftsamt in Dolina eingesehen werden.

k. k. Cameral-Wirthschaftsamt.

Dolina, am 13. September 1869.

(2175) E d y k t. (2)

L. 36206. C. k. sąd krajowy wzywa posiadaczy zgubionych, wedle podania książeczki kasy oszczędności galicyjskiej na dniu 17. listopada 1867 roku Nr. 17880 na imię Marcina Szpali i okaziciela wystawionej na 200 zł. wal. austr. opiewającej, aby takową w przeciągu sześciu miesięcy sądowi przedłożyli, inaczej takowa po bezskutecznym upływie tego terminu za amortyzowaną uznana zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. lipca 1869.

(2173) E d y k t. (2)

L. 39173. C. k. lwowski sąd krajowy p. Aleksandrowi Konstantemu dw. im. Schaefferowi niniejszym edyktem czyni wiadomo, że w skutek prośby p. Karola Henryka dw. im. Wolke z dnia 8go maja 1868 do l. 25293 zapadła uchwała dnia 23go maja 1868 do liczby 25293 wyekstabilowanie prawa 8-letniej dzierzawy dóbr Tarnawka i kaucyi w kwocie 500 zł. w. a. z tychże dóbr pozwalająca.

Ponieważ miejsce pobytu p. Konstantego dw. im. Schaeffera jest niewiadome, przeto tenże c. k. sąd krajowy dla niego tutejszego adwokata p. Dra. Semilskiego z zastępstwem adwokata p. Dra. Wolskiego za kuratora ustanowił, któremu powyższa uchwała tabularna się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. lipca 1869.

(2171) E d y k t. (2)

L. 39171. C. k. Lwowski sąd krajowy pp. Karolinie Matkowskiej i Abrahamowi Langsam niniejszem czyni wiadomo, że na prośbę Naftalego Rebhun uchwała z dnia 30. kwietnia 1867 do l. 17048 zainstalowanie Abrahama Langsam za właściciela 4/5 części sumy 720 zł. 30 kr. w. a. w stanie biernym dóbr Tyrawy wołoskiej, tudzież ekstabulowanie tych 4/5 części sumy 720 zł. 30 kr. ze stanu biernego tych dóbr dozwolone zostało.

Gdy miejsce pobytu pp. Karoliny Matkowskiej i Abrahama Langsam jest nieznanne, przeto c. k. sąd krajowy na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Blumenfelda za kuratora, a adwokata p. Dra. Rechen tegoż zastępcą ustanowił, któremu powyższa uchwała sądowa się doręcza.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 31. lipca 1869.

(2169) E d y k t. (2)

L. 39169. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa posiadaczy obligacyi wojennych i liwerunkowych na imię gmin Kalzica, Strubowiska i Szafkowiezyki opiewających, a mianowicie:

a) Obligacyi wojennych:

No 11191 dto 28 Sierpnia z roku 1797 po 2%

7 zł 2³/₈ kr,

No 11533 dto 18 Grudnia z roku 1798 po 2%

7 zł 2³/₈ kr,

No 12326 dto 14 Sierpnia z roku 1799 po 2%

7 zł 2³/₈ kr.

No 11192 dto 28 Sierpnia z roku 1797 po 2%

6 zł 33⁴/₈ kr,

No. 11534 dto 18 grudnia z roku 1798 po 2%

6 zł 33⁴/₈ kr.,

No 12327 dto 14 Sierpnia z roku 1799 po 2%

6 zł 33⁴/₈ kr.

b) Obligacyi liwerunkowych:

No 838 dto 13 Września z roku 1793 po 2%

na 16 złr,

No 4086 dto 29 Marca z roku 1794 po 2% na

41 zł 30 kr,

No 4411 dto 29 Stycznia z roku 1795 po 2%

na 25 zł 30 kr,

No 7892 dto 28 Grudnia z roku 1795 po 2%

18 zł 45 kr,

No 311 dto 22 Listopada z roku 1799 po 2%

18 zł 9 kr,

5997

No 1002 dto 1 listopada z roku 1829 po 2%

na 68 zł 5/8 kr.

ażeby te obligacyi w przeciągu 1 roku 6 tygodni i trzech dni sądowi przedłożyli, gdyż inaczej po upływie tego terminu takowe amortyzowane będą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. sierpnia 1869.

(2170) E d y k t. (2)

L. 39175. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa posiadaczy niby zgubionych obligacyi liwerunkowych na imię poddanych Uniszowa byłego obwodn Tarnowskiego opiewających, a mianowicie: Nr. 5757 z dnia 9. Września 1793 na 9 zł. 30 kr. po 2% Nr. 8895 z dnia 18. Marca 1794 na 37 zł. 30 kr. po 2% i Nr. 8019 z dnia 14. lutego 1795 na 32 zł. takż po 2%, ażeby te obligacye w przeciągu roku, 6 tygodni i 3 dni sądowi okazali, gdyż inaczej po upływie tego terminu amortyzowane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. sierpnia 1869.

(2185) Obwieszczenie. (2)

L. 2836. W celu zabezpieczenia dostarczenia żywności i innych artykułów potrzebnych dla chorých w lazarecie powszechnym tutejszym na r. 1870 odbędzie się licytacja publiczna dnia 18. października r. b. o godzinie 10. przed południem w kancelaryi zwierzchności miejskiej.

Każden mający chęć licytowania, ma wadyum w kwocie 300 zł. a. w. przed rozpoczęciem pertraktacyi do rąk komisji licytacyjnej złożyć.

Warunki licytacyi mogą być w godzinach kancelaryjnych do przejrzenia udzielone.

Bochnia, dnia 11. września 1868.

Burmistrz:

J. Turek m. p.

(2172) E d i c t. (2)

Nr. 39165. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen a) Naturallieferungs-Obligationen, lautend auf

Hureczko Unterthanen Przemysler Kreises No 1603 dto 5 August 1793 2% über 12 f —

Hureczko Unterthanen Przemysler Kreises No 3742 dto 13 Februar 1794 2% über 33 fl 30 pr

Hureczko Unterthanen Przemysler Kreises No 3943 dto 1t April 1795 2% über 35 fl —

Hureczko Unterthanen Przemysler Kreises No 7033 dto 12. December 1795 2% über 48 fl 18 rr

Hureczko Unterthanen Przemysler Kreises No 9021 dto 1t November 1829 2% über 88 fl 48¹/₂ rr:

1002 lautend auf

Hureczko Herrschaft Przemysler Kreises No 3741

dto 13 Februar 1794 2% über 31 fl

Hureczko Herrschaft Przemysler Kreises No 3942

dto 25 August 1795 2% über 42 fl 45 rr

Hureczko Herrschaft Przemysler Kreises No 7032

dto 12 Dezember 1795 2% über 47 fl —

b) artegsdarlehens-Obligationen lautend auf

Hureczko Unterthanen Przemysler Kreises No 11884 dto 1t November 1797 4% über 17 fl 1 rr.

Hureczko Unterthanen Przemysler Kreises No 12236 dto 11 October 1798 4% über 17 fl 1 rr

Hureczko Unterthanen Przemysler Kreises No 13031 dto 3 October 1799 4% über 17 fl 1 rr

aufgefordert, diese Obligationen binnen 1 Jahre 6 Wochen und 3 Tagen dem Gerichte vorzuweisen, widrigenfalls nach Verlauf dieser Frist amortisirt werden würde.

Vom k. k. Landesgerichte

Lemberg, am 7. August 1869.

(2187) Obwieszczenie. (2)

L. 544. Wydział lwowskiej izby adwokatów donosi niniejszem do publicznej wiadomości, iż Dr. Józef Mosing uchwałą z dnia 13. września 1869 do l. 544 w poczet adwokatów we Lwowie zamieszkałych wpisany został.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 13. września 1869.

(2180) E d i c t. (2)

Nr. 3906. Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird hiemit bekannt gemacht, es sei am 8. Februar 1867 der bürgerliche Tuchwaller Georg Thetschel in der Vorstadt Biala sub Nr. 12 gestorben, und nach demselben ob Abgang der letztwilligen Anordnung die Verlassenschaftsabhandlung auf Grund der gesetzlichen Erbfolge eingeleitet worden.

Nachdem der eine seiner Söhne Namens Filip Thetschel dem Leben und dem Wohnorte nach unbekannt ist, so wird derselbe aufgefordert, binnen Einem Jahre von dem unten gesetzten Tage an, entweder hiergerichts selbst zu erscheinen und die Erbserklärung abzugeben, oder aber sich einen Sachwalter zu wählen und diesem Gerichte namhaft zu machen, an sonst diese Erbschaft in seinem Namen von dem bereits in der Person seines Bruders Hr. Felix Thetschel bestellten Curator angetreten, die Abhandlung gepflogen, u. s. der ihm gebührende reine Nachlaß bis zum Beweise seines Todes oder seiner erfolgten Todeserklärung für ihn bei Gericht aufbewahrt werden würde.

k. k. Bezirksgericht

Biala, den 7. Juni 1869.

(2188) Obwieszczenie. (1)

L. 13358. Z powodu nieprzewidzianych przeszkód wejdzie c. k. urząd pocztowy w Czarnym Dunajcu dopiero 1go października h. r. w życie.

Z c. k. galic. dyrekeji pocztowej.

Lwów, dnia 15. września 1869.